סרן אוחנה יוסף
5024312
בן זהבה ואשר
נולד ב- כ"ז בתמוז תשל"א 20.7.1971
התגייס לצה"ל ב- 2.8.1990
שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)
נפל ב- כ"א בתשרי תשנ"ו 15.10.1995
בהתפוצצות מטען צד בדרום לבנון.

Scanned with CamScanner

אוחנה יוסף (יוסי)

בן זהבה ואשר. נולד באשדוד, ביום כ"ז בתמוז תשל"א (20.7.1971), בן בכור בין שלושה ילדים במשפחתו. עד כיתה ח' למד יוסי בעיר הולדתו, בבית-הספר היסודי "יהלום", ובבית- הספר "נווה הרצוג". מכיתה ט' עד י"ב למד ב"אור עציון" במרכז שפירא, ובמקביל, היה פעיל בתנועת "בני עקיבא". עם סיום התיכון בחר ללמוד במכינה הקדם-צבאית של ישיבת "בני דוד", ביישוב עלי. מילדותו, סיפרו חבריו, בלט יוסי בתכונותיו המיוחדות - ממעט במילים, ישר, רציני, נאמן לעצמו ועומד על שלו. גם שובב גדול היה, "אבל מאחורי כל תעלול עמד שיקול הדעת הבריא שלו. השכל הישר. היה מחשב מראש את כדאיות המחיר הצפוי מול פריצת המסגרת. הוא לא היה 'שטותניק' כמונו. מעולם לא איבד את הראש. תמיד אמרנו שכשנגדל, יוסי יהיה אחראי עלינו, גם בעוד עשרים שנה... הוא היה המלט המלכד של הכיתה כולה. בעל אמת פנימית יוקדת, כבושה ומתפרצת מול כל העולם כולו, ללא חשבון של דרגה ומעמד. הוא היה המנהיג הבלתי מוכתר, הנושא והנותן עם הממסד בשם כל הכיתה".

במכינה הקדם-צבאית בעלי התבלט יוסי בגישתו הרצינית והיסודית לחומר הנלמד, ובמקביל, הכין עצמו בכל מאודו לשירות קרבי ביחידה מובחרת. הרב חיים וידל, מישיבת "בני דוד", תיאר אותו: "שקט וביישנות, קשב ודריכות, רצינות ואחריות, הוד פנימיות והדר אצילות, גבורה, וביסוד הכל ומעל לכל - יושר... כל אישיותו התאפיינה בדריכות מתמדת, ולעתים גבלה במתח פנימי גבוה, כתו אופי קבוע. דריכות, השוללת על הסף, בעצם מציאותה, כל שמץ של רפיון ודלדול, עצלות וקהות, אלא מעוררת וממריצה, מדרבנת ומעודדת".

יוסי התגייס לצה"ל באוגוסט 1990, לגולני, ומלכתחילה היה ברור לו, כשם שהיה ברור למפקדיו ולחבריו, שהוא יגיע רחוק, בזכות תכונותיו המצוינות ובזכות המוטיבציה הגבוהה שלו. לאחר שסיים מסלול בסיירת, הלך לקורס קצינים ובחר להמשיך כמפקד, דווקא באחד הגדודים. "לסיירת," אמר, "מגיעים החבר'ה האיכותיים. האתגר החינוכי נמצא בגדודים." בפלוגה המסייעת של גדוד 51, היה אהוב ונערץ על כולם. התחיל כמ"מ, המשיך כסמ"פ ובאופן צפוי וטבעי הגיע עד לתפקיד המפקד של הפלוגה המסייעת הגדודית, בו שירת בקבע שנתיים ושלושה חודשים, עד נפילתו.

"היו בך כל התכונות שצריך שיהיו במפקד. התכונות שכולנו שואפים אליהן, ואתה כאילו נולדת אתן" - כתב אל"מ משה קפלינסקי, מח"ט גולני לשעבר, בספר שהוצא לזכרו. "היית מקצוען ולא מתפשר, למדת ושיננת, לא חסכת כל מאמץ כדי לדעת הכל. היתה בך דוגמה אישית מוחלטת. לא רק שלא ויתרת לעצמך, תמיד ידעת לדרוש מעצמך יותר מאשר דרשת מפקודיך. היית הראשון לצאת לפעילות, הראשון להתעורר בבוקר, והאחרון לצאת הביתה... לא בכדי ייצגת אותנו דווקא אתה בעת ביקור הממשלה בצפון. ראינו כולנו קצין מקצועי, אמיתי, ישיר וכן. לנו זה קרה מזמן, אבל חברי הממשלה נשבו כולם בקסמיך". סמח"ט גולני, צפריר בן זאב, כתב: "...זן נדיר של קצין ואדם - צניעות, ביישנות, יושר אזרחי, ביקורת עצמית נוקבת, מפקד שאהב את חייליו ומעולם לא דרש מהם תודה על מעשיו ואף לא דאג שיידעו כמה הוא טורח ועושה למענם. יוסי, נעמו לי השיחות אתך ולמדתי ממך רבות. אתה - שהיית צעיר ולכאורה חסר ניסיון - בצניעותך, בדבקותך, במקצוענות שלך, באהבת החיילים, לימדת אותי קצין מהו".

ביום כ"א בתשרי תשנ"ו (15.10.1995) נפל יוסי בקרב באיזור ריחן שברצועת הביטחון בדרום לבנון. עמו נפלו חמישה מחייליו - סמ"ר גיא שלם חדד, סמ"ר אייל שמח, סמ"ר אייל דרור, סמל יותם עובר וסמל יאיר ברק. בן עשרים וארבע היה בנופלו. השאיר אחריו הורים, אח - ישי ואחות - תמר. לאחר מותו הועלה לדרגת סרן. הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי באשדוד.

Scanned with CamScanner

הלילה הארוך של עיישיה

ביום ראשון בבוקר, יומיים לאחר ששלושה מחבריהם נהרגו ברצועת הביטחון, יצאו לוחמי גולני למוצב עיישיה ■ באחה העיקולים עלה הנגמ"ש על מיטען ■ המפקד וארבעה מחייליו נהרגו במקום ■ חייל ששי נפטר מפצעיו כעבור כמה שעות

Scanned with CamScanner

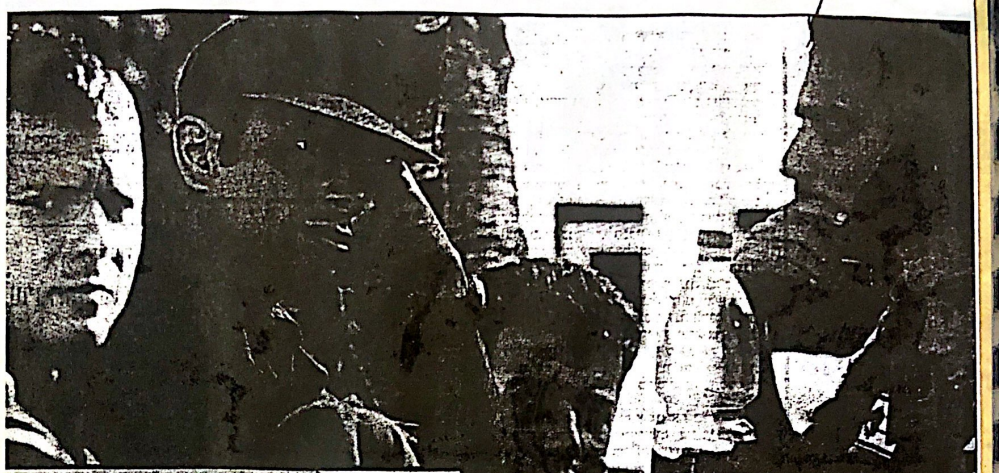

ביום חמישי בלילה הם איבדו שלושה מחבריהם. אחרי שחזרו מהלוויותיהם, איבדו עוד שישה. מכוסים בעצמם, מנסים חיילי פלוגת גולני הפגועה לנסח את הכאב במילים: „ההרגשה מחורבנת. כולנו על הפנים. אם רק היו נותנים לנו, היינו רודפים את המחבלים האלה עד קצה העולם. אבל לא נותנים לנו ציאנס. זה מתסכל. זה מעליב. אף פעם לא פחדנו, אבל עכשיו מתחיל להיות מפחיד" ● עמ' 2

"האש מלבנון שרפה אותנו"

Scanned with CamScanner

מלחמת יום הכיפורים

לא נשכח לעולם

Scanned with CamScanner

יומיים לפני שנהרג ליוה סרן יוסי את סגנו למנוחות

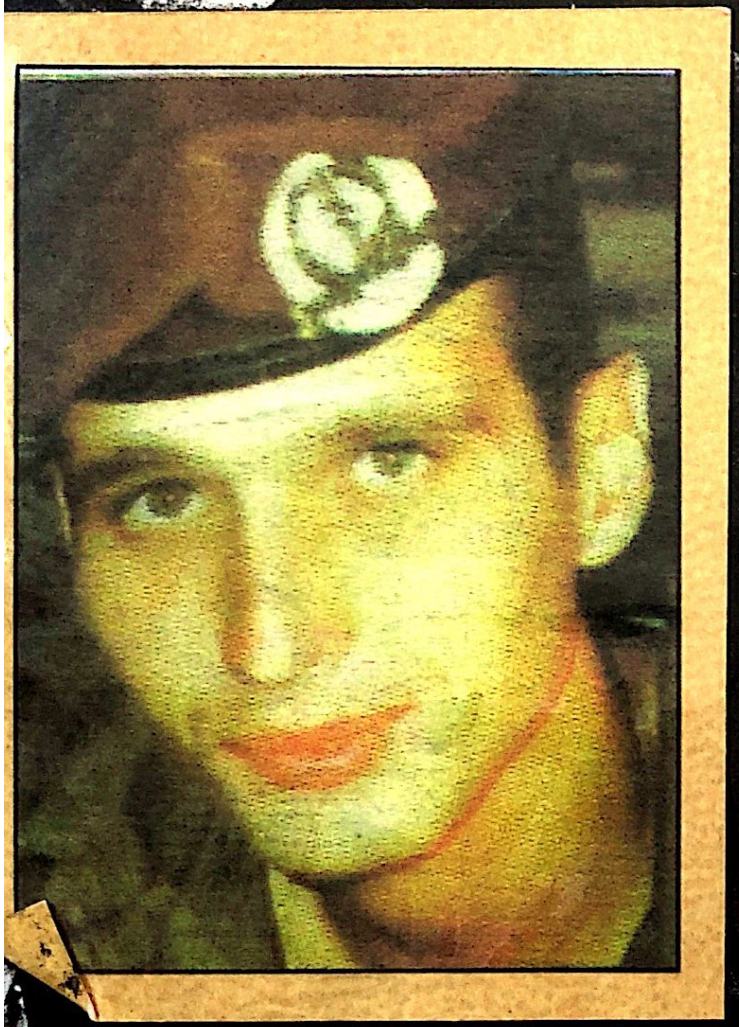

סרן יוסי אוחנה

סרן יוסי אוחנה, מפקד הפלוגה, יצא ביום שישי לחופשה קצרה כדי להשתתף בהלוויתו של סגנו, סגן דרור בראש
שנהרג ביום חמישי ■ אחר־כך מיהר לחזור ללבנון – ובערב שמחת תורה נהרג ■ חמש שנים שירת יוסי בלבנון,
שנים חזרה אמו וחלמה שייהרג שם ■ כשקיבלה את הבשורה המרה זעקה: "ידעתי שתיהרג בלבנון. למה הלכת י

Scanned with CamScanner

ההלוויה אתמול, באשדוד. „אפילו אבנים יבכו עליו", אמרו ליד הקבר. צילום: דני סולומון

סרן יוסי אוחנה ז"ל

"כשמדברים על מפקד, מדברים על יוסי"

מאת פנחס עמר

באשר הדרך ארוכה של מפקד סלוגת גולני, סרן יוסי אוחנה, בן 24 מאשדוד, אל הבור, זעק דודו של יוסי, מלול: "לה' רוב את המחבלים, לא לזותר להם". חב־ ריו של יוסי, חיילי גולני, נאלצו להחזיק בו ולהרגיע אותו.

העיר אשדוד כולה בכתה אתמול על יוסי. טור המכוניות השתרך מבית־העל־ מין ועד למיכללה הקלנולוגית בעיר. בני משפחתו התקבצו ליד קברו הפתוח כבר שלוש שעות לפני ההלוויה. עמוד וחיכו תחת השמש הקופחת, ומירדו בבכי. חלקם התעלפו. חובשי מד"א הגישו להם מים.

בין האבלים בלטו שני חבריו־פקודיו של יוסי, שנפצעו בלבנון בפעילות מבצ־ עית בשבוע שעבר. השניים, למרות פצ־ עותיהם, לא ויתרו והגיעו ללוויה. ישו־ בים על כסאות גלגלים. אחד מהם נשא על ברכיו את דגל החטיבה, את התג שלה, ואת סמל החיל.

כשהחלה ההלוויה, עמדו ליד האב, אשר אחנה, שני אלופים – אלוף הפיקוד עמירם לוין, ואלוף הפיקוד לשעבר, אי־ציק מרדכי. "מביאים לקבורה מפקד שני־ פל על מזבח קודבן ישראל", ספד האלוף הרב גד נבון, "כשמדברים על מפקד בצה"ל, מדברים על יוסי, שלמד בישר־ בות, עשה את המצווה הגדולה להבטחת ביטחון ישראל, ונפל על קידמה של ישר־ אל".

האלוף עמירם לוין נפגש עם יוסי לפ־ ני שנה בלבנון: "כבר אז הרשמת לא רק את חייליך, אלא גם את מפקדיך – התבר־ נה המבצעית, המנהיגות והעיקר אהבתך לחייליך. כל כך אהבת אותם, שוויתרת על הופשות.

"לא ישנת בלילות כדי לוודא שלא נשקפת סכנה לחייהם. לאחר ההלוויה של סגנך, דרור בראשי, לא יכלת לחזור הביתה, אלא חזרת אל חייליך כדי להשיג את המרצחים ולנקום-את דמם מבריך. אנח־ נו הלוחמים והמפקדים יודעים רק דבר אחד: לפגוע ולהשיג את חוליית האויב שפגעה בך ובחייליך".

ואחיו של יוסי, שי, בן 23, לשעבר מפקד מחלקה בגולני, אמר לבסוף: "יוסי אחי, הרי הלבנון מכופפים אנשים נגדך. הפרחים והעצים שפופים. נעמה לי אהב־ תך מאהבת נשים. תמיד היית ענין, בורח מהכבוד, עכשיו הכבוד רודף אחריך, עכ־ שיו אנחנו מובילים אותך כולם. אתה רק נתת. לא חשבת לקבל".

Scanned with CamScanner

מאת פנחס עמר ושלמה צזנה

מאז שעלה עם המולנה שלו לשידות בלב־נון, סירב סרן יוסי אוחנה לצאת לחופשות, אבל ביום שישי האחרון לא היתה לו ברירה: הוא השתתף בהלוויתו של סגנו, סגן דרור בראשי ז"ל, שנהרג בתקרית הקטלנית ביום חמישי שעבר. מיד אחר־כך עלה חזרה ללב־נון, וביום ראשון למנוחת־בוקר התיישב בתא המפקד של הנגמ"ש שלו, ועימו שישה מד־יליו, ברדבו למוצב עישיה. דקות מעטות אחר־כך, נהרג, והוא בן 24 במותו.

■ הסיוט התגשם

כאשר התרפקו נציגי צה"ל על דלתה של משפחת אוחנה, ברחוב רוגוזין באשדוד, כדי לבשר למשפחה את הבשורה המרה, ככר ידעה האם, ג'ורג'ט, בת 46, שהגרוע בסיוטיה התג־שם: חמש שנים שירת יוסי בלבנון, ובמשך חמש שנים היא היתה חולמת בלילות שהוא נהרג. אחר־כך, לאחר שהבית התמלא בעשרות מנחמים, עוד ישבה וזעקה: "יוסי, ידעתי שתיהרג בלבנון. בלבנון הארור הזה. כל הזמן חלמתי עליך, יוסף, שתיהרג. למה הלכת ללב־נוך למה אתה לא פה איתנו בחגיגת?"

■ לא הפסיק לבכות

האב, אשר אחותו עובד גמל בן 56, הביט בתמונתו של יוסי עם חבריו הלוחמים, שהיתה תלויה על הקיר, ולא הפסיק לבכות. בפינת החדר ישב אחיו של יוסי, ישי בן 23, לשעבר מפקד מחלקה בגולני, וסירב להאמין. אחותו, תמי בת 20, סיפרה ברמעון: "יוסי היה אמור להשתחרר בעוד עשרה ימים. הוא תיכנן לע־שות סיול בתרל, ואחר־כך להיכנס לאוניבר־סיטה, ללמוד רפואה. זה מה שהוא רצה".

כשנהרג דרור בראשי, דיברנו עם יוסי.

"ממש נשרף לי הלב כששמעתי שגם המ"פ נהרג בלבנון. שמעתי מבני שהיה חייל למופת, תמיד נשאר עם חייליו, בקושי יצא הביתה לחופשות"

אמרנו לו: "יוסי, הסגן שלך נהרג. בוא הביתה". והוא ענה: "מה זאת אומרת לבוא הביתה? צריך להמשיך הלאה נגד האוייב של המדינה". תל־תי תמונה של יוסי עם חיילים לוחמים על הקיר, ואמא לא הורידה את העיניים מהתמונה. פעם אחת הוא לא בא הביתה במשך ארבעה חודשים, ופעם אחרת – במשך שלושה חוד־שים. אמא דאגה, לתצה עליו. אבל יוסי אמר: "אמא, אל תראגי לי. אני שומר על גבול המדינה". הצבא היה בדם שלו. בחגים הוא היה דואג שהחיילים ייצאו לחופשה, ורק הוא נש־אר בצבא, כי היה חשוב לו שחייליו ייצאו לחופשה".

סגן דרור בראשי ז"ל

האלוף (מיל.) יצחק מרדכי הגיע לאחר התקרית לבית משפחת בראשי. "היתה עוד תקרית בלבנון", סיפר לבני המשפחה. "חייליו של דרור נפגעו. גם המפקד שלו, יוסי, נהרג". בני המשפחה סיפרו אתמול שדרור הערין את יוסי, ואילו הוא רצה שדרור יחליף אותו בתפ־קיד. אביו של דרור, שלום, אמר: "נשרף לי הלב כששמעתי שגם המ"פ נהרג. שמעתי מבני שהיה חייל למופת, תמיד נשאר עם חייליו, בקושי יצא הביתה. הם התחלפו בלילה לפני שנהרג, כדי שדרור יוכל לצאת בבית־הכנסת בשבת ובחג, כפי שאהב כל כך לעשות".

יוסי למד בבית־הספר הממלכתי־דתי יהלום באשדוד, ואחר־כך בישיבת בני עקיבא אור־עציון. הוא התגייס לסיירת גולני, עבר קורס קצינים, והתמנה למפקד פלוגה.

■ "לוחם אמיתי"

חברו, מישאל וקנין, סיפר: "יוסי היה מוכ־שר מאד. הוא היה לוחם אמיתי. הרבה זמן לא התראינו, ואז נפגשנו בהלוויה של דרור בר־שי ז"ל. מיד לאחר ההלוויה הוא עלה ללבנון, ואמר שיש הרבה עבודה. הוא היה אדם מעולה וקצין מצטיין, שיכול היה להגיע רחוק. אף פעם הוא לא היה שחצן, תמיד צנוע. אדם משכמו ומעלה".

הלוויתו תיערך היום, בשעה 14.30, בחל־קה הצבאית באשדוד.

Scanned with CamScanner

סרן יוסי אוחנה, בן 24

לא יצא הביתה 3 חודשים, ונשאר עם חייליו בקו

המ"פ מאשדוד, בוגר סיירת גולני, השתתף בהלווית סגנו שנהרג יומיים לפניו. לא היה לו זמן לקפוץ הביתה, ולבן בני משפחתו נסעו לפגוש אותו בבית־העלמין ● יוסי הותיר אחריו הורים, אחות ואח

– מאת דוד רגב,
כתב "ידיעות אחרונות" –

"היו לנו חלומות שבדם יוסי מת. אמא חולמת את זה כבר חמש שנים. היה ברור לנו שזה יקרה", אמרה אתמול תמי, אחותו הבכירה של יוסי, שפיקד על פלוגת גולני שנפגעה בהיתקלות ביום חמישי ובפיצוץ ביום ראשון.

לפני מותו עוד הספיק אוחנה להשתתף בהלווית סגנו דדור בראשי ממבשרת־ציון, שנפל בפיגוע הקודם. יוסי, 24, היה בנם הבכור של אשר (54), עובד נמל אשדוד, והבן, "היה מאוד מופנם ומוכשר", כדברי חבריו שהתכנסו בערב החג סמוך לסוכת משפחת אוחנה ברחוב רוגוזין באשדוד. יוסי, תניך בני־עקיבא, למד בבית־הספר היסודי "הלום" והמשיך את לימודיו התיכוניים בישיבת התיכונית "נווה הרצוג" ו"אור עציון". לפני שירותו הצבאי למד במכינה הישיבתית הקדם־צבאית בעלי שבשומרון.

לאחר שסיים מסלול בסיירת גולני יצא אוחנה לקורס קצינים, ולאחריו עסק בתפקידים שונים עד שקיבל את הפיקוד על הפלוגה המסיירת. "הוא עשה את עבודתו בצורה מצוינת", סיפרו חבריו, "הדאג כל הזמן לחייליו. הוא היה איתם כל הזמן. שלושה חודשים לא הגיע הביתה, כי אמר שהוא לא יכול להשאיר את החיילים שלו לבד בלבנון".

בסוף חודש זה היה יוסי אמור לרדת מדרום־לבנון. בסוף השבוע, לאחר שלושה חודשים רצופים בלבנון, ירד סוף סוף מהקו כדי ללוות את סגנו, דדור, בדרכו האחרונה.

אחיו, ישי, חבריו, החליטו לנצל את ההזדמנות, ונסעו לבית העלמין במבשרת־ציון, שם פגשו אותו לכמה דקות בלבד. "הוא דיבר על סגנו שנפל, ואמר שצריך לארגן את הכל, לטפל בחברה ולהמשיך בעבודה", סיפרו.

"הוא היה אדם תכליתי. היה חשוב לו להיות בצבא. הוא היה אידיאליסט. אדם צנוע ואהוב מאוד".

בשעות הצהרים של ערב החג נאספו אט אט עשרות מתושבי העיר בבית משפחת אוחנה. תמי, 21, האחות, סיפרה, כי יוסי תיכנן לעזוב את הצבא וללמוד רפואה, אך הוא שוכנע כל הזמן להישאר בשירות. גם אמא ביקשה ממנו לעזוב את הצבא, אך הוא החליט להמשיך".

הלוויתו של יוסי אוחנה תיערך היום בשעה שתיים וחצי בצהריים בחלקה הצבאית של בית־העלמין באשדוד. הוא ייטמן לצד קברו הטרי של סמ"ר ראובן איבגי ז"ל, שנהרג בסוף השבוע בהיתקלות ברדום־לבנון.

Scanned with CamScanner

"סוכות השחור". כך קוראים לוחמי גולני לשבוע הנורא באוקטובר, שבו נהרגו בשני פיגועים בלבנון תשעה מחיילי גדוד הבוקעים הראשון ■ לחיילי הפלוגה המסיירת של הגדוד, שאיבדו באותו שבוע את מפקדם, את סגנו ושלושה לוחמים נוספים, לא היה זמן להתאבל ■ הם נאלצו לחזור מיד לפעילות

שיר שכתב החובש יהודה גולן: "לעזור רק רצינו/ את הכל שם ניסינו/ גורל בן אנוש/ נקבע לו מראש... חלקכם לא סבלתם בדרככם לאלוהים/ אך מדוע השניים זעקו מכאבים/ שימרו עלינו מבעד לעננים/ אליכם נגיע כשירצה האלוהים... דמעותי אזלו, עיני כבר יבשה/ אחים יקרים, נפשי שוב עייפה/ התמונות רצות ולא נותנות מנוח/ אנא אלוהים תן בי קצת כוח"

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

מאת יוסי לוי ויהודה גורן

שלשום, מעט לפני השעה חמש, לאחר שהסתיימה יממה הכוננות במוצב ריחן, יצאו שני נגמ"שים מגדוד של הטיבת גולני לתגבר את מוצב הסמרך, בעשייה.

בתא המפקד של הנגמ"ש הראשון ישב המ"פ, סרן יוסי אוחנה. איתו ישבו שישה סמלים מהפלוגה המס־יעת: אייל דרור, אייל שמח, גיא חדד שלם, יאיר ברק, יחתם ענבר ומוטי ועקנין. אחריהם נסע נגמ"ש נוסף. לא רחוק מדרך העפר שעליה נסעו, במרחק של כשלושה קילומטרים בלבד, נהרגו רק ביום חמי־שי שעבר שלושת מחבריהם, אנשי החטיבה, ושישה אחרים נפצעו.

■ בין תהום לצלע ההר

השחר כבר החל לעלות, והאווירה באיזור ההרדי היתה שקטה, כמעט פסטורלית. בתנאי השטח הק־שים, בגובה ממוצע של יותר מ־500 מטר, אפשרויות התנועה מוגבלות ביותר, כמעט בלתי אפשריות. הנ־גמ"שים נעו על דרך עפר, צרה מאד בחלקים מסויי־מים, שמצידה האחד צלע הר תלול – ומצידה השני פעורה תהום עמוקה.

מעט אחרי השעה חמש, שהגיע הנגמ"ש של סרן אוחנה לאחד מעיקולי הדרך, נשמע לפתע פיצוץ אדיר. וחלי הנגמ"ש עלו על מטען חומר־נפץ במש־קל של יותר מעשרים קילוגרם. חמישה מהלוחמים נהרגו במקום: סרן יוסי אוחנה, אייל דרור, אייל שמח, יאיר ברק ויותם ענבר. גיא חדד נפצע אנו־שות, ומוטי ועקנין באורח קשה.

חיילי הנגמ"ש השני חשו לעזרת חבריהם, ריווחו על האירוע בקשר – והזעיקו עזרה. הם התקשו להא־מין למראה עיניהם: בנגמ"ש שנפגע לא היה הרבה מה לעשות. הוא היה לגרוסאה מפוייחת.

התחקיר שנערך מאוחר יותר בפיקוד הצפון הע־לה שהמטען הוטמן הפעם מתחת לדרך העפר עצמה, ולא בצד הדרך, כפי שקרה בתקריות קודמות. כתוצ־אה מכך פער הפיצוץ חור גדול בגחונו של הנגמ"ש. העובדה הזו היא שגרמה לתוצאה הקשה במיוחד. בצד הדרך הוטמנו מטענים נוספים, אבל אלה לא התפוצצו.

כוחות גדולים הגיעו למקום, והחיילים ירו לעבר מקומות סמוכים, שבהם עלולים היו להסתתר מחב־לים. הירי לא העלה דבר. התברר שהפעם הסתפק החיזבאללה בהנחת המטען, ובניגוד לאירוע שהיה בשבוע שעבר – לא שמן מארב. גם כך, הנזק שגרם המטען היה גדול מכל האירועים שיזמו מחבלי החיזבאללה בשנה האחרונה.

שני הפצועים פונו במסוק לבית־חולים רמב"ם בחיפה. גיא חדד נאבק במשך שעות על חייו, אבל מת מפצעיו. מוטי ועקנין עדיין מאושפז במצב קשה בבית־החולים רמב"ם בחיפה.

■ "הם הצליחו יותר משציפו"

קצין בכיר בפיקוד צפון אמר אתמול: "בשתי התקריות, שלשום וביום חמישי, הצליחו אנשי הזר־זבאללה אף יותר משציפו, ואין ספק שהם נהנים ממוראיזיון משובח, מתצפיות וממעקבים אחרי תנו־עות צה"ל באיזור הכיטחון. אנו נצטרך לגזון ולהש־ית שיטות תנועה בצירים, הן של שיירות מנהלתי־ות והן בתנועות מבצעיות".

Scanned with CamScanner

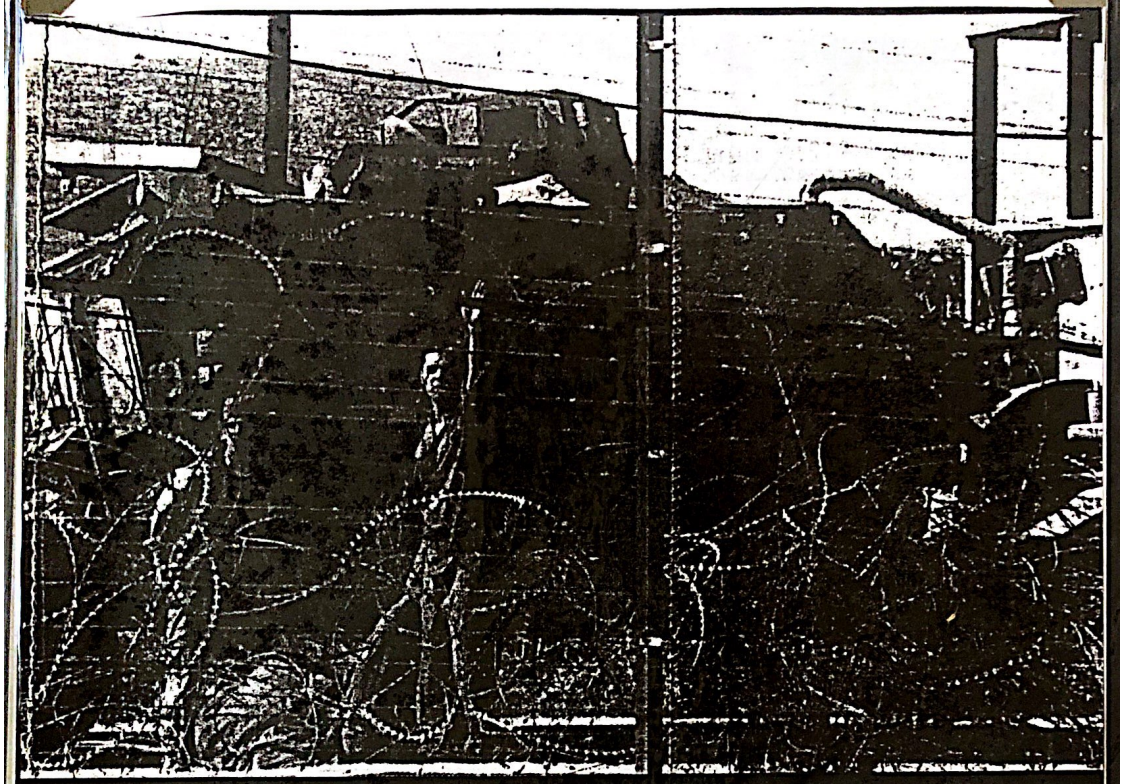

נגמ"ש המוות חוזר לישראל

זהו הנגמ"ש שהפעיל את המטען. אתמול הועמסה הגרוטאה על משאית, ונלקחה לבסיס בתוך שטח ישראל. לאחר הכניסה לישראל נעטף הנגמ"ש ביריעת ברזנט אטומה, וקצין צה"ל אף ירה באוויר ואיים על צלם שניסה לצלם את הכלי הפגוע לפני שהוסתר. (תצלום: "רויטר")

ארבעה ימים אחרי שהשתתף בהלוויית סגנו, הובא לקבורה גם סרן יוסי אוחנה, 24, מפקד הפלוגה בגולני שאיבדה חשעה חיילים בשני הפיגועים האחרונים. "הוא מת בארץ נכרית", אמר אחד מחבריו, "בלבנון ששורפת את כולם". ואלוף עמירם לוין אמר: "רשעים בוודאי עוד יעסקו בשיקוליך. אנחנו, חבריך, יודעים

ערך הדבקות במשימה הדריכה אותך" / עמוד 2

Scanned with CamScanner

צבא הגנה לישראל

דואר צבאי 52766
כ"ח בתשרי התשנ"ו
22 באוקטובר 1995

משפחת אותנה היקרה !

בנכם, סרן יוסי אותנה, זכרונו לברכה, נפל ביום כ"א בתשרי תשנ"ו, 15 באוקטובר 1995, במהלך התפוצצות מטען צד על כוח גולני עליו פיקד באיזור מוצב "ריחן" שברצועת חביטחון בדרום לבנון.

כשהתחלתי את תפקידי כמפקד גדוד "הבוקעים הראשון" לפני כשנה ותצי היה יוסי סגן מפקד פלוגה מסייעת.
בתקופה ארוכה זו בה עבדנו יחדיו גילית ביוסי בן אחר, יחדש, נסתר.

יוסי היה קצין מעולה, אחד מהטובים ביותר שהיו לי. קצין מקצועי, בעל דרישות גבוהות.
בשקט בנה יוסי את פלוגתו, עיצב את חייליו בדרכו שלו, על פי אמונתו. ידע להציב מטרות, להגדיר יעדים ולחתור אליהם ללא לאות.
יוסי ידע לגעת תמיד בעיקר, להזיז את הטפל לצד שלא יפריע לו לדבוק במשימה.

אהבתו לחייליו לא ידעה גבולות. הוא השקיע בהם את כל שהיה לו.
בתקופת התעסוקה בלבנון לא יצא הביתה שמא יקרה משהו לחייליו כשהוא לא לידם.

Scanned with CamScanner

צבא הגנה לישרא

יוסי היה אדם מאמין. לימודיו בישיבה, התבגרותו ב"עלי" הם שהנחו
אותו לאורך הדרך. אביו ורבניו היו מורי דרכו גם בפעילו הצבאי.
אתם התגייסתם, אתם התלבטתם, אך תמיד קיבל את החלטותיו לבד.
יוסי בנה פלוגה לתפארת, אשר תותמו ידבק בה זמן רב.

יהי זכרו ברוך.

אלון פרידמן,
מפקד

סגן אלוף
היחידה

Scanned with CamScanner

צבא הגנה לישראל
המטה הכללי

תעודת
הוקרה וכבוד

לזכרו של
סרן יוסף אוחנה ז"ל
אשר נפל בעת מילוי תפקידו בצה"ל
ביום כ"א בתשרי התשנ"ו - 15 באוקטובר 1995.

סרן יוסף אוחנה
שירת בשירות הקבע בצה"ל.
יוסף ראה את שירותו כשליחות
ונשא בה במסירות ובאהבה.
נכון ומסור תמיד, הקדיש עצמו
להגברת כוחו של צה"ל ולטיפוח רוחו
כאשר טובת המדינה לנגד עיניו.
הוא נפל ואיננו יותר אתנו.
בנופלו הקריב את חייו במערכה
הגדולה והארוכה למען חירות ישראל.
זכרו יהיה נצור עמנו יחד עם זכרם
של כל גיבורי צבא ההגנה לישראל.

גדעון שפר, אלוף
ראש אגף כוח האדם

י' בחשון התשנ"ו — 3 בנובמבר 1995

Scanned with CamScanner

אוחנה יוסף ז"ל

1995 - 1971

Scanned with CamScanner